

Parlem amb un dels majors experts en seguretat informàtica del nostre país

Els hackers, delinqüents o activistes?

Estem al centre de Barcelona i hem quedat amb J, un hacker molt conegut a la xarxa, i que no vol fer pública la seva identitat per a no tenir problemes. Li direm així, "J". No sabem ni la cara ni la pinta que fa. Ens veu amb el Secundària a la mà i s'apropa. És un noi jove, obert, amable. Li convidem a fer un cafè per a que ens expliqui com va entrar en aquest món i quins són els motius pels quals ha accedit a parlar, per primer cop, en un mitjà de comunicació.

Conservar l'anonimat

No vol que li fem fotografies, ni donar masses pistes de qui és en realitat. "El primer dia que la policia va venir a casa, em va deixar la novia, em van acomiadar de la feina, i vaig tenir problemes amb la família". No és fàcil. Mai ha estat culpable de cap delictes, però és ben conegut per la policia. Ens explica que ell, com la majoria de hackers, va començar molt jove. En pràcticament tots els casos, són nois que van bé a l'institut, però que tenen inquietuds que els fan apropar-se al món informàtic. Quinze, setze anys... en poc temps, van llegint sobre seguretat, van recopilant informació, fins que comencen a entrar a xats on comparteixen dubtes i informació. Només és el primer nivell. Els que destaquen, passen a un segon nivell on es comença a actuar... El més freqüent és estar en algun fòrum, primer públic, i després privat. Aquests nois es comencen a obsessionar i, ens diu en J, la investigació els hi absorbeix tot el temps. La majoria de hackers no arriba mai a la universitat. Patologia? J es nega a parlar de malaltia, tot i que reconeix que una vegada va estar més de 70 hores davant de l'ordinador, sense parar. L'argumentació és clara: "si un ciclista vol ser el millor, ha de dedicar tota la seva vida a això. Un hacker, el mateix". La tercera fase és quan tu decideixes si vols ser un expert, o no. Llavors ja pots ser "un auditor" que va per lliure, o unir-te a comunitats més complexes, com la "Hellsparty". Però J ens diu que els millors són llops solitaris... Segurament, perquè ell sempre ho ha sigut. Aquesta piràmide és gradual... La carrera d'un hacker, fins arribar a l'esgraó més alt de prestigi, sol ser d'uns quatre o cinc anys. J és un cas excepcional, per això és tant famós a la xarxa. En menys de dos anys, ja era reconegut com un dels millors

Criminals abans d'haver comès un delictes?

J ha accedit a parlar amb nosaltres perquè li hem explicat que som una revista per a joves, que molta gent llegirà el reportatge, i que té la possibilitat de demanar la descriminalització dels hackers. Ens explica que "som criminals abans d'haver comès cap delictes". I molts, i això ho saben molt bé empreses com Microsoft, només es dediquen a buscar forats de seguretat, a intentar trobar errors abans que ningú, i després s'implement els comuniquen... En realitat, estan fent una feina impagable. Per això, a vegades, fins i tot hi ha recompenses. O et donen un carta de recomanació, o et paguen el viatge a Estats Units, com a convidat de diverses convencions. A J el van convidar a Las Vegas, però no va poder anar-hi perquè encara era

menor d'edat. Havia detectat un error a Hotmail i podia entrar a tots els comptes del món. Va avisar, via correu electrònic, i avui el problema està solucionat.

A J no li agrada diferenciar entre hackers (experts en seguretat informàtica) i crackers (segons Viquipèdia, aquells que utilitzen els seus coneixements per cometre delictes informàtics). Creu que la majoria de gent actua èticament, i que moltes vegades el fet que un adolescent acabi fent alguna cosa il·legal és per la pròpia persecució que pateix. "És complicat Si tens disset anys, i tens segons quina informació, no saps com gestionar-la ni a qui explicar-li". Aquí comencen els problemes. Si a Estats Units hi pots enviar un correu informant del que has trobat, aquí et converteixes en l'enemic públic instantàniament. Aquesta marginació a la que molts hackers són sotmesos acaba malament. Com a revenja, passen una línia que mai haurien d'haver creuat. J no té cap dubte: "si algú comet un delicte, a la presó". Creu que la Guàrdia Civil, o els Mossos d'Esquadra, haurien d'ajudar a aquests nois a utilitzar correctament els seus coneixements. I no tractar-los com a criminals, simplement, perquè els hi agrada la seguretat informàtica... "Tenir coneixements no et converteix, automàticament, en un fill de puta", ens assegura. J sap d'un hacker que ha fet públic un llistat secret, amb noms i telèfons, de milers de policies (i que ara haurà de complir més de molts anys entre reixes), però també sap de molts hackers que han "salvat" a moltes entitats i administracions. Ell, sense anar més lluny, va descobrir com entrar en totes els comptes bancaris del web de la Caixa. Els hi va comunicar, però la noia que li va agafar el telèfon el va penjar perquè no sabia de què li parlava. Avui, també és un forat de seguretat solucionat.

Massa tòpics...

Haviem quedat per parlar un quart d'hora, però hi ha tantes preguntes i tòpics a desmuntar, que ha passat una hora volant. J ha anat desvinculant-se d'aquest món, ha deixat d'estar a l'"scene" i ara simplement quan troba algun error, envia un correu al servei de telemàtics de la Guàrdia Civil. Tot i que ens diu que no tenen cap mena de filosofia de col·laboració amb els hackers, alguns agents s'estan fent més sensibles en aquest sentit, i fan d'intermediaris amb l'empresa que té el problema. És un pas, però caldrà treballar molt per fer entendre a aquesta societat - que té por a tot el que desconeix - que qui troba portes obertes no és el mateix, necessàriament, que qui les creua.

- J, si ser un hacker et porta tants problemes, per què no deixar-ho?

- I per què els periodistes no van deixar d'escriure quan no hi havia llibertat d'expressió? Eren delinqüents o activistes?

(Albert Lladó, albert@edicat.cat)

Alguns conceptes...

White hat i Black hat

Un hacker de barret blanc és aquell que se centra en assegurar i protegir els sistemes de tecnologies d'informació i comunicació. Els hackers de barret negre són els que es coneixen com a "criminal informàtics".

Wannabe

Són aquells a qui els interessa el tema de hacking, però que per estar començant no són reconeguts per l'elit però que, si perseveren aprenent i estudiant, poden arribar a convertir-se en experts.

Lammer o script-kiddies

Són els "incompetents", que generalment pretenen fer hacking sense tenir coneixements d'informàtica. Són aprenents que presumeixen ser el que no són,.

Samurai

Normalment és algú contractat per investigar errors de seguretat, i que desdenyen tot tipus de vàndals electrònics.